

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4882/2025
10.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Миљуш, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубомир Јовановић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Душан Микић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизијама тужиоца и тужених изјављеним против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1722/23 од 14.12.2023. године, у седници одржаној 10.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизијама тужиоца и тужених, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужиоца и тужених изјављене против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1722/23 од 14.12.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Прокупљу П 582/22 од 14.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да су тужени сметали тужиоца у мирној и фактичкој државини кат. парцеле .. КО ..., уписане у лист непокретности бр. .. КО ..., на тај начин што су на силу ушли у посед и запретили му да не настави са започетом садњом воћа у овом делу парцеле иначе ће и њега закопати у припремљену рупу за садницу, чиме су онемогућили тужиоца у дотадашњем коришћењу поменуте катастарске парцеле. Ставом другим изреке, забрањено је туженима да убудуће на исти или сличан начин сметају тужиоца у мирном поседу и коришћењу напред наведеног дела працеле под претњом принудног извршења и новчаног кажњавања. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 1722/23 од 14.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужених и потврђено решење Основног суда у Прокупљу П 582/22 од 14.09.2023. године у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепеног решења, тако што су обавезани тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплате уместо досуђеног износа од 145.550,00 динара, новчани износ од 66.800,00 динара.

Против правноснажног решења о трошковима поступка донетог у другом степену парничне странке су изјавиле ревизије са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је становишта да у конкретном случају нису испуњени услови које цитирана законска одредба захтева за одлучивање о посебним ревизијама тужиоца и тужених.

Трошкови поступка представљају споредно потраживање које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Стога нема потребе за новим тумачењем права, за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана и од општег интереса, нити је потребно уједначавање судске праксе.

На основу изнетог, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у првом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизија у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. ЗПП и установио да ревизије нису дозвољене.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија тужиоца и ревизија тужених су изјављене против решења о трошковима поступка. Трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање и не узимају се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па је Врховни суд установио да ревизије нису дозвољене.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**